

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

S. Cyprianvs Episcopvs, Et Martyr, Cartaginensis, Afer.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

S. CYPRIANVS
 EPISCOPVS, ET MARTYR,
 CARTAGINENSIS, A FER.

ASSERTIO IVRIS PER.

Iacobus Pamelius in Vitâ
 Cypriani.

CAVSARVM PATRONVM *etiam aliquamdiu fuisse mihi fit verisimile ex Epistolâ ipsius ad Donatum, vbi verbis vtitur FORO tantum non proprijs.*

SI Virtutibus os esset, & lingua, certatim Cyprianum deprædicarent, in cuius diuino pectore sedem, & thronum sibi singulæ collocauerant. Loquatur earum vicem Pontius tanti Sacerdotis dignus Diaconus, indiuiduus socius, actionum omnium sedulus obseruator, & exilij quoque illius sanctâ ambitione pertinax affectator.

Inter Fidei suæ prima rudimëta, nihil aliud credidit DEO dignum, quàm si continentiam tueretur. Tunc enim posse idoneum fieri pectus, & sensum ad plenam veri capacita-

B 2

tem

temperuenire, si concupiscentiam carnis robusto, atque integro sanctimonia vigore calcaret. Quis vnquam tanti miraculi meminit? Nondum secunda natiuitas nouum hominem splendore toto diuinae lucis oculaue-
rat; & iam veteres, ac pristinas tenebras sola lucis paratura vincebat. Praepropera velocitate pietatis penè ante coepit perfectus esse, quàm disceret. Nemo metit, statim vt seuit. Nemo vindemiam de nouellis scrobibus expressit. Nemo adhuc vnquam de nouiter plantatis arbusculis matura poma quaesuit. In illo omnia incredibiliter cucurrerunt. Praeuenit, si potest dici (res enim fidem non capit) praueuit, inquam, messis sementem, vindemia palmitem, poma radicem.

Præclara ista, & omnino inusitata: sed generalia. Particularia etiam quædam ex eodem referamus. Cùm dixisset, potuisse citius eum sacro Martyrio coronari; sed id non expediuisse, Quia imminens ruina, inquit, ope tam fecundi pectoris indigebat. Finge enim, tunc illum Martyrij dignatione translatum. Quis emolumentum gratia per fidem proficientis ostenderet? Quis
Vir-

*Virgines ad congruentem pudicitia disciplinam, & habitum sanctimoniâ dignum, velut frenis quibusdam lectionis dominicæ coerce-
ret? Quis doceret pœnitentiam lapsos, veritatem Hæreticos, Schismaticos vnitatem, Filios DEI pacem? Per quem Gentiles blasphemii, repercussis in se ijs, quæ nobis ingerunt, vincerentur? Quis Martyras tantis exhortatione diuini sermonis erigeret? Quis denique tot Confessores frontium notatarum secundâ inscriptione signatos, & ad exemplum Martyrj superstites reseruatos, incensiuo tubæ celestis animaret?*

Præclara iterum ista Pontius de diuinis occupationibus Sancti Præfulis, dum vixit. Sed quid, cum iam vita deferenda, & cum meliore commutanda?

Processit, inquit, iam certus expungi, quod diu fuerat retardatum: processit animo sublimi, & erecto, hilaritatem præferens vultu, & corde virtutem. Legit de tabulâ sententiam Iudex, sententiam gloriosam, in quâ dictus est sectæ suæ Signifer, & Inimicus deorum, & qui suis futurus esset ipse documento, & quod sanguine eius inciperet disciplina sanciri.

Nihil hâc sententiâ plenius, nihil verius. Omnia quippe quæ dicta sunt, licet à Gentili dicta, diuina sunt. Sed iam ligatis per manus suas oculis, moram carnificis vrgere tentabat. Sic consummatâ passione, perfectum est, vt Cyprianus, qui bonorum omnium fuerat exemplum, etiam sacerdotales coronas, in Africâ primus imbueret, quia & talis esse post Apostolos prior cœperat.

Concludat nobis hoc Elogium Christianus Poëta Aurelius Prudentius Clemens, vt concludit elegantem Hymnû de S. Martyre nostro Cypriano:

*Denique Doctor humi est, idem quoq; Martyr
in supernis:*

Instruit hîc homines; illinc pia dona dat Patronus.

Obijt Anno Christi 259. 14. Septemb.

S. GRE-